

6 Οκτωβρίου 2020

Μοναχή Θεοδοσία: Η καλόκαρδη και χωρατατζού μοναχή που έβγαλε φτερά!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

«Άγγελος της Αναστάσεως», έργο Πατρός Σταμάτη Σκλήρη.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Η Μοναχή Θεοδοσία Μαναράκη κατά κόσμον Αναστασία Μαναράκη γεννήθηκε στην Κρήτη το 1893 αλλά μεγάλωσε στην Αθήνα. Στην Μονή της Ζούρβας [Ιερά Μονή Γενεσίου της Θεοτόκου Ζούρβας, στην Ύδρα] ήλθε το 1935 και το 1941 έγινε μεγαλόσχημη με το όνομα «Θεοδοσία».

Από τον Γέροντα Δανιήλ [χαρισματούχος Γέροντας, Ιερομόναχος, π. Δανιήλ Σίακος †1959] ανέλαβε το διακόνημα των εξωτερικών υποθέσεων της Μονής. Δεχόταν και παρέδιδε τις παραγγελίες του υφαντηρίου. Ήταν από την φύση της εξωστρεφής, και επειδή γνώριζε καλά την Αθήνα, θεωρήθηκε ιδανική για το διακόνημα αυτό.

Ως μοναχή είχε τα χαρίσματα της φιλευσπλαχνίας, της ελεημοσύνης και της προσήνειας. Ήταν εργατική και οργανωτική και ιδιαίτερα αγαπητή εξαιτίας τού εύθυμου χαρακτήρα της. Ήταν ευαίσθητη στον πόνο των άλλων και αγαπούσε να βοηθάει τους αρρώστους και τους φτωχούς· κάποτε συνόδευσε το παιδάκι ενός τσοπάνη της περιφέρειας της Μονής σε Νοσοκομείο των Αθηνών διότι κινδύνευε να χάσει το πόδι του.

Όταν πήγαινε στη Αθήνα, προμηθευόταν δωρεάν ρετάλια από υφάσματα και τα έκανε κουρέλια για να υφαίνουν οι μοναχές κουρελούδες. Από την πολλή

χειρωνακτική εργασία τα χέρια της είχαν βγάλει κάλους.

Ήταν ακούραστη στις διακονίες, γιατί είχε μεγάλη αγάπη στην Μονή της μετανοίας της. Η Ηγουμένη Καλλινίκη παραδεχόταν ότι η αδελφή Θεοδοσία ήταν το «δεξί της πόδι»!

Μέσα στο Μοναστήρι και την καθημερινότητά του έδινε μια χαρούμενη νότα με τα αστεία που έκανε· αυτός ήταν ο λόγος που η Ηγουμένη την μάλωνε πάρα πολύ και την τιμωρούσε με κανόνες. Η μακαρία όμως εκείνη ψυχή δεχόταν τα πάντα ήσυχα και ταπεινά χωρίς διαμαρτυρίες.

Μετά από λίγο βέβαια έκανε πάλι τα αστεία της...

Σχετικά αναφέρουμε ένα περιστατικό: Κάποτε την έστειλε η Ηγουμένη στην Ερμιόνη να μεταφέρει ένα γάιδαρο στην Μονή που κάποιος είχε δωρίσει. Η μεταφορά του ζώου γινόταν φυσικά με το πλοίο της γραμμής.

Καθώς αποβιβαζόταν η αδελφή με τον γάιδαρο από το πλοίο της φώναξε ο καπετάνιος:

- Ε, αδελφή! πού είναι το εισιτήριο του γαιδάρου;

Ετοιμόλογη η αδελφή Θεοδοσία του απήντησε:

- Ε, καπετάνιε! δεν πληρώνει, είναι ανήλικος!

Όταν αρρώστησε και επρόκειτο να πεθάνει, η Ηγουμένη ανησυχούσε για την ψυχή της. Προσευχόταν με θέρμη επειδή η αδελφή Θεοδοσία εξαιτίας του διακονήματός της ήταν συχνά έξω από την Μονή, έχανε τις ακολουθίες της, είχε χαρακτήρα εξωστρεφή και ανήσυχο.

Η απάντηση της δόθηκε την βραδιά που κοιμήθηκε εν Κυρίω η αδελφή Θεοδοσία. Όταν η Ηγουμένη πήγε να ησυχάσει, την είδε στον ύπνο της, όχι ολόσωμη, αλλά μόνο το κεφάλι της με δύο φτερά πίσω στην πλάτη.

Μπήκε από την πόρτα, έκανε κύκλο στο κελλί και στάθηκε επάνω από το κρεβάτι της Ηγουμένης και της είπε:

- Γερόντισσα, για σένα ήρθα! Ήρθα να σου πω ότι μου εδόθη θέση που δεν την άξιζα!

Και αμέσως εξαφανίσθηκε.

Ήταν τότε 2 Οκτωβρίου του 1962.

Από το βιβλίο του Ιερομονάχου, π. Δημητρίου Καββαδία, "Γέροντες και γυναικείος Μοναχισμός", έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος, 2015.